

Иван Вазов

Руина

С облаци пламенни, ярки, сребристи
слънце-художник лазурите пише,
пеят горите, потоците чисти,
там на скалците здравец мирише.

Глуха руина над тях се издига,
бивши дворец на възторзи крилати.
Стене руината: дълга верига
в памет се точи от спомени злати.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов и Таня Николова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5073>]